

ความทรงจำ

Visual Memory

โดย
นางสาวภัทวิภา โพทะยะ

เลขหม.....

เลขทะเบียน..... 34491

วัน, เดือน, ปี 1.1.1111... 2542

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

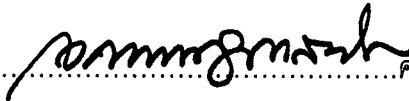
ภาควิชา วิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปีการศึกษา 2541

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกพงษ์ จุลเสณีย์)

คณะกรรมการตรวจศิลปินพันธ์
.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรียวณิช)

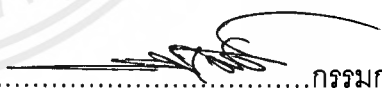

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

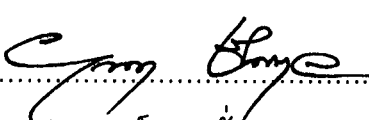

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรวรรณรงค์ สิงห์เสณี)

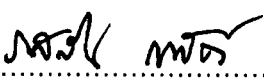

.....กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

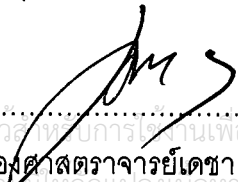

.....กรรมการ
(อาจารย์วุฒิมิกร คงคา)

.....กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ
(อาจารย์ยุพา ชังกุล)

.....กรรมการ
(อาจารย์ธวัชชัย พันธุ์สวัสดิ์)

.....กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์รสลิน กาสต์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพันธ์
(รองศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

ความทรงจำ

Visual Memory

ชื่อ

นางสาวภัทริภา โพทะยะ

ภาควิชา

วิจิตรศิลป์

ปีการศึกษา

2541

บทคัดย่อ

ความทรงจำเป็นเสมือนเรื่องเล่าในอดีตประจำตัวของแต่ละบุคคล เป็นสิ่งที่คอยรวบรวมเหตุการณ์ต่างๆที่เคยเกิดขึ้นออกมาแสดงให้เห็นได้ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวที่ดีหรือไม่จากความทรงจำเหล่านี้เองเป็นที่มาแห่งแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าเริ่มแรกในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปนิพนธ์ เนื่องจากแรงบันดาลใจพื้นฐานของข้าพเจ้าเกิดจากความทรงจำที่ดีในวัยเด็กที่ได้รับการถ่ายทอดความรัก ความอบอุ่น การเอาใจใส่ดูแลจากครอบครัวของข้าพเจ้า โดยใช้ความรู้สึกนึกคิดในปัจจุบัน มุมมองแนวคิดที่เป็นผู้ใหญ่ที่เติบโตมาจากเด็ก มาถ่ายทอดแสดงออกผ่านผลงานศิลปะแบบจิตรกรรมนามธรรม (Abstracts Painting) โดยกำหนดขอบเขตด้วยรูปแบบและเนื้อหาที่เป็นยุคสมัย ประกอบกับการแสดงออกทางด้านสุนทรียภาพด้านองค์ประกอบศิลป์ มาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและแนวความคิด ซึ่งทำให้ข้าพเจ้านั้นได้มองเห็นคุณค่าและความงามที่แฝงอยู่ของเรื่องราวในอดีต ทั้งยังสามารถเรียนรู้การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ที่ได้อบรมสั่งสอน
อุปถัมภ์ข้าพเจ้าให้ได้รับการศึกษาตลอดมา และขอบคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้
ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้ข้าพเจ้า จนศิลปนิพนธ์ชุดนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

โครงการศิลปนิพนธ์ ภายใต้หัวข้อเรื่อง “ความทรงจำ” (Visual Memory) เป็นหลักสูตรของปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต ภาควิชา วิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2541 ประกอบด้วยส่วนที่สำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนของผลงานสร้างสรรค์ และส่วนของภาคนิพนธ์ ซึ่งเป็นเอกสารประกอบผลงานศิลปะ ในช่วงการสรุปการศึกษาที่ได้รับรวบรวมขึ้น แสดงข้อมูลของแนวความคิด แรงบันดาลใจ และขั้นตอนการปฏิบัติงานสร้างสรรค์ ตลอดจนปัญหาและข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นภาคนิพนธ์ฉบับนี้จึงเป็นการนำเสนอผลงาน เพื่อการวิเคราะห์ประกอบผลงานจริง และเพื่อที่จะสนับสนุนให้ผลงานสร้างสรรค์ มีคุณค่าเด่นชัดยิ่งขึ้น โดยในท้ายที่สุด ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาค้นคว้าและการรวบรวมเอกสารนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพ.....	จ
บทที่ 1	
บทนำ.....	1
ความสำคัญของเรื่องที่จะนำมาศึกษา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการศึกษา.....	2
บทที่ 2	
ที่มาและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์.....	3
อิทธิพลที่มีต่อแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน..	4
แนวความคิดสร้างสรรค์.....	5
บทที่ 3	
การดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	6
ขั้นตอนการนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์	6
การจัดวางรูปแบบและการสร้างภาพร่าง.....	6
การสร้างแบบร่าง.....	7
เทคนิควิธีการสร้างสรรค์.....	8
บทที่ 4	
บทวิเคราะห์.....	9
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ในผลงานสร้างสรรค์.....	9
การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	11
บทที่ 5	
สรุปผลของการสร้างสรรค์.....	28
บรรณานุกรม.....	29
ประวัติ.....	30

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 แบบร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1.....	12
ภาพที่ 2 แบบร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 2.....	12
ภาพที่ 3 แบบร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 3.....	13
ภาพที่ 4 แบบร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 4.....	13
ภาพที่ 5 แบบร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 1.....	14
ภาพที่ 6 แบบร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2.....	15
ภาพที่ 7 แบบร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 3.....	15
ภาพที่ 8 แบบร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 4	16
ภาพที่ 9 แบบร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 1	17
ภาพที่ 10 แบบร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 2	18
ภาพที่ 11 แบบร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 3	18
ภาพที่ 12 แบบร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 4	19
ภาพที่ 13 แบบร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 5	19
ภาพที่ 14 แบบร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 6	20
ภาพที่ 15 แบบร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 7	20
ภาพที่ 16 แบบร่างชุดที่ 4 ชั้นที่ 1	21
ภาพที่ 17 แบบร่างชุดที่ 4 ชั้นที่ 2	22
ภาพที่ 18 แบบร่างชุดที่ 4 ชั้นที่ 3	22
ภาพที่ 19 แบบร่างชุดที่ 4 ชั้นที่ 4	23
ภาพที่ 20 แบบร่างชุดที่ 4 ชั้นที่ 5	23
ภาพที่ 21 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1	24
ภาพที่ 22 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2	25
ภาพที่ 23 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3	26
ภาพที่ 24 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 4	27

บทนำ

ในธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนนั้นสามารถถ่ายทอดสิ่งที่เคยรับรู้ และ เก็บเหตุการณ์ต่างๆที่เคยประสบมาออกมาแสดงให้เห็นได้ในปัจจุบัน สภาพหรืออาการตอบสนองเหล่านี้เรียกว่า “ความจำ” โดยผ่านขั้นตอนของการรับรู้ (Apperception) การเก็บรักษา (Retention) เช่น การจดจำตัวอักษร การจดจำ ตัวเลข การจดจำสิ่งที่เรียนรู้ การแก้ไขปัญหาและวิธีการต่างๆ เป็นต้น แต่มีการจดจำอีกอย่างหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นจากการรวบรวมของประสบการณ์ หรือผสมผสานกับเหตุการณ์ที่ผ่านมา เป็นการนึกย้อนถึงสิ่งต่างๆในอดีตได้โดยปัจจัยหลายๆอย่างมากระตุ้นทั้งภายในและภายนอก เนื่องจากการควบคุมของมนุษย์ ซึ่งเป็นการจดจำที่พิเศษ เราเรียกสิ่งนี้ว่า “ความทรงจำ” (Redintegrative Memory)

ความสำคัญของเรื่องที่จะนำมาศึกษา

อดีตเป็นตัวบ่งชี้ของลักษณะของมนุษย์ที่มีแต่เริ่มแรก เป็นสิ่งที่สร้าง และปลุกฝังให้เรามีพฤติกรรมอย่างไรในการใช้ชีวิตในเวลาปัจจุบัน เป็นอย่างเดียวกับที่เชื่อมโยงถึงความสัมพันธ์และคอยกระตุ้นให้ผู้ใหญ่ที่เคยเป็นเด็ก ได้มองเห็นความสำคัญของการใช้ชีวิตอย่างเอื้ออาทร เกื้อหนุนกันและมอบความรักให้แก่กันและกันอย่างไม่มีเงื่อนไข เหมือนอย่างที่เราเคยได้รับในวัยเด็ก ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวพันกันในฐานะมนุษย์ ความทรงจำเป็นสิ่งที่มีความยิ่งยวด เพราะมันหมายถึงการกระตุ้นเตือนความจำเก่าๆในโกดังเก็บของเล่นเก่าๆออกมา สิ่งที่มีค่า และมีความพิเศษก็คือความรักและความสนุกในวัยเด็กที่มีพื้นฐานมาจากการปลุกฝัง สิ่งที่ต้องการของพ่อแม่ ความทรงจำจะเป็นตัวสอนให้เราไม่ทำซ้ำเมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้น และความทรงจำยังเป็นสิ่งที่ทำให้เรามีความสุขทุกครั้งเมื่อเราได้ คิดถึงสิ่งดีๆที่เกิดขึ้นในอดีต

คุณภาพของมนุษย์ คือการเกิดมาอย่างไรประสบการณ์ไม่มีใครสามารถรู้ ได้ว่าชีวิตของเราจะดำเนินไปในทิศทางใด เป็นเด็กที่ไม่มีวันรู้ว่าโตขึ้นจะเป็นอย่างไร ศึกษาโดยที่ไม่รู้ว่าเมื่อทำแล้วจะเป็นอย่างไร แต่งงานโดยที่ไม่รู้ว่าชีวิตหลังแต่งงานจะเป็นอย่างไรหรืออีกนัยหนึ่งคือเป็นโลกที่ไร้ประสบการณ์นั่นเองแต่ในสิ่งหนึ่งที่จะ คอยสอนและเชื่อมเราไว้ในช่วงเวลาต่างๆ สิ่งนั้นคือความทรงจำในอดีตที่จะเป็นตัว กำหนดพื้นฐานของคนในเชิงพฤติกรรมอันจะส่งผลถึงการดำเนินชีวิตอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

เพื่อแสดงความประทับใจที่มีต่อความทรงจำเมื่อครั้งยังเป็นเด็ก โดยผ่านมุมมองของชีวิตในปัจจุบันของข้าพเจ้า ทั้งยังเป็นเสมือนการประมวลเรื่องราวที่บันทึกไว้ในอดีตตั้งแต่วัยเยาว์ ที่เกิดจากความประทับใจของคนในครอบครัวของข้าพเจ้า ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของงานศิลปะ เพื่อที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ต้องการจะศึกษามีการลำดับขั้นตอนในการนำความคิดและความรู้สึกภายในที่มีออกมาสร้างสรรค์

ขอบเขตของงานศิลปนิพนธ์

โครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้านำเสนอกออกมาในลักษณะของงานจิตรกรรมนามธรรม(Abstacts Painting) โดยกำหนดขอบเขตเป็นเรื่องราวของการแสดงออกทางด้านความรู้สึกที่มีความผูกพันและความประทับใจที่มีต่อเรื่องราวของความสนุกสนานเมื่อครั้งที่ยังเป็นเด็ก โดยผ่านความรู้สึกที่มีต่อชีวิตของข้าพเจ้าในปัจจุบันด้วยสีเส้นที่เป็นแม่สีสดใส ซึ่งได้ถูกถ่ายทอดออกมาตามจินตนาการจากความทรงจำที่มี

บทที่ 2

แรงบันดาลใจและแนวความคิดสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานแต่ละครั้งจำเป็นต้องศึกษา และจัดระบบทางความคิดให้สอดคล้องกับเนื้อหาหลักของงาน การเรียบเรียงและลำดับความคิดนั้น จะทำให้ระบบการทำงานสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น จินตนาการที่สร้างสรรค์เหล่านี้ย่อมมีที่มา มีแรงบันดาลใจ และมีอิทธิพลเพียงพอต่อแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า มีลำดับและขั้นตอนการทำงาน ดังนี้

ที่มาและแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในเหตุการณ์และภาพของความสุขที่เกิดขึ้นมากมายในอดีต เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ไม่ว่าจะเป็นความสุข ความสนุก ความอบอุ่น ความเอื้ออาทรห่วงใยซึ่งกันและกัน ซึ่งแสดงออกผ่านทางเรื่องราว เหตุการณ์ เช่นการไปเที่ยวสวนสัตว์ การพักผ่อนตามต่างจังหวัด การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน การเล่นสนุกระหว่างพี่น้อง สิ่งดี ๆ ที่เกิดขึ้นเหล่านี้เป็นส่วนที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขทุกครั้งเมื่อได้หวนคิดถึง โดยการมองเรื่องราวในอดีตผ่านทางภาพถ่ายในวัยเด็กของข้าพเจ้าเอง หรือจากประสบการณ์ที่ได้พูดคุยซึ่งกันและกันของคนในครอบครัวของข้าพเจ้า ทุกสิ่งที่กล่าวมาแล้วนั้นล้วนเป็นแต่ภาพแห่งความประทับใจที่อยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าทั้งสิ้น ซึ่งความทรงจำเหล่านี้ได้กลายมาเป็นที่มาซึ่งก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

อิทธิพลที่มีต่อแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างสรรค์งานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำเอาอิทธิพลต่างๆที่ข้าพเจ้าได้รับมา รับมาจากหลายด้าน โดยอาศัยประสบการณ์จริงที่มี ผนวกกับสื่อต่างๆที่ได้พบเห็นและ เรียนรู้ นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน จากอิทธิพลดังกล่าว มีรายละเอียดเบื้องต้นที่สำคัญคือ

อิทธิพลทางด้านเนื้อหาและแนวความคิด

- Victor Amico

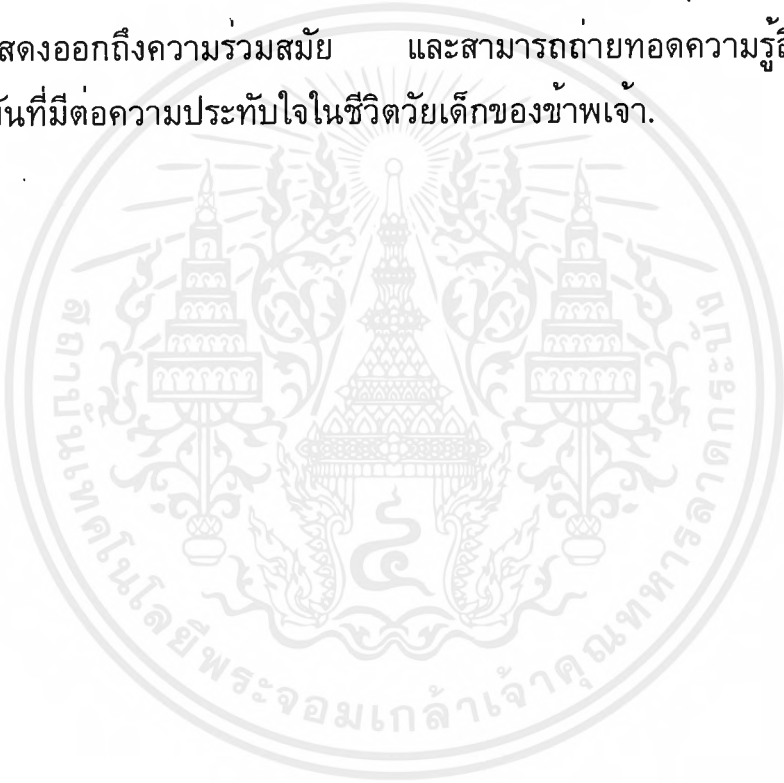
แนวความคิดของวิกเตอร์แอมิโกนั้น ได้ทำให้ข้าพเจ้าทราบถึงความหมาย และความสำคัญของทัศนศิลป์ที่มีต่อศิลปิน แอมิโกนั้นกล่าวว่า การออกแบบนั้นขึ้นอยู่กับคุณค่าของสุนทรียภาพ ได้แก่ เส้น รูปทรง รูปทรง ลักษณะผิว แบบแผน และวัสดุ ถ้าเราปราศจากความรู้สึกต่อคุณค่านิยมเหล่านี้อย่างซาบซึ้ง ผลผลิตทางทัศนศิลป์ก็จะเกิดขึ้นไม่ได้ ตัวอย่างเช่น ความกลมกลืน จะเกิดขึ้นจากการเข้าใจเลือกอย่างฉลาด ระหว่างความเคลื่อนไหวของรูปทรง สีและวัสดุ ศิลปินเป็นผู้หวังว่าเสรีภาพของจินตนาการจะอำนวยผลให้แก่การสร้างสรรค์ผลงานของเขาอย่างเต็มที่ คล้ายกับลายเซ็นซึ่งไม่ว่าจะอ่านออกหรือไม่ก็ตาม จะแสดงบุคลิกทั้งหมดของเจ้าของ

- Sigmund Freud

ซิกมันด์ ฟรอยด์ จิตแพทย์ชาวออสเตรียซึ่งเชื่อว่าวัยเด็กนั้นเป็นวัยของการเรียนรู้ พบสิ่งแปลกใหม่รอบตัว และเน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและบุคคลในสภาพแวดล้อม ความอบอุ่นในระยะพัฒนาขั้นต้น จะเป็นสิ่งที่ซึบซับคุณภาพของเด็กในวัยต่อมา ซึ่งจากแนวความคิดนี้เองได้เกิดเป็นส่วนช่วยให้ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจในการหวนระลึกความทรงจำในวัยเด็ก การเรียนรู้และการพัฒนาขั้นแรกของชีวิตความสุขที่ได้รับส่วนเสริมสร้างชีวิตในปัจจุบัน เป็นส่วนหนึ่งซึ่งเป็นส่วนในการเกิดความคิดริเริ่มในการสร้างสรรค์

แนวความคิดสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานซึ่งได้รับแรงบันดาลใจซึ่งได้มาจากประสบการณ์และความประทับใจที่มีต่อเหตุการณ์และเรื่องราวมากมายในอดีต ที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าเอง ซึ่งเกิดความประทับใจชีวิตที่มีของข้าพเจ้าในวัยเด็ก ต่อเนื่องจนเกิดเป็นความทรงจำในชีวิตปัจจุบัน โดยแสดงถึงเรื่องราวของความรักความผูกพันของคนในครอบครัวของข้าพเจ้าผ่านมุมมองของความผ่านมุมมองของความของความรู้สึกของข้าพเจ้าในปัจจุบัน ด้วยการสร้างสรรค์ผ่านทางจิตรกรรมแนวมธรรม (Abstracts Painting) เพื่อแสดงออกถึงความร่วมสมัย และสามารถถ่ายทอดความรู้สึกของข้าพเจ้าในปัจจุบันที่มีต่อความประทับใจในชีวิตวัยเด็กของข้าพเจ้า.

บทที่ 3

การดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

จุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์งาน คือเมื่อได้ข้อมูลจากที่ต่าง ๆ จะนำข้อมูลเหล่านี้มาดัดแปลงจัดวางองค์ประกอบ มีการนำโครงสร้างจากข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มา มาแต่งเติมสร้างสรรค์ผ่านกระบวนการทางศิลปะ จนได้รูปแบบที่วางไว้ตามแนวความคิดและจินตนาการ

ขั้นตอนการนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์

- เมื่อข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เช่น ภาพถ่ายต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความประทับใจหนังสือ หรือ สมุดภาพระบายสีสมัยเด็ก ๆ และเป็นแนวทางที่ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ จึงได้ Sketch คร่าว ๆ ไว้ในสมุด เพื่อหาการจัดวางรูปแบบให้ใกล้เคียงกับแนวความคิด แล้วเพิ่มเติมให้ชัดเจนยิ่งขึ้นด้วยการใช้ข้อมูลอีกทางหนึ่ง เช่น ประสบการณ์ตรงหรือมุมมองปัจจุบันมากำหนดขอบเขตของงาน ซึ่งจะมีผลต่อภาพผลงานสร้างสรรค์

การจัดวางรูปแบบและการสร้างภาพร่าง

ก่อนที่จะเริ่มปฏิบัติงานจริง จะต้องมีการนำข้อมูล เรื่องราวต่าง ๆ มาร่างภาพที่ทำให้เกิดจินตนาการ แต่ยังคงไว้บางส่วนของคุณภาพ มีการกำหนดเส้นสี ขนาดของ Plane ต่าง ๆ การสร้างภาพร่างจะทำให้ง่ายต่อการสร้างสรรค์งานจริงเพราะมีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในด้านเทคนิคและองค์ประกอบศิลป์

การสร้างแบบร่าง (Sketch)

ในขั้นตอนแรกข้าพเจ้าได้สร้างแบบร่าง (Sketch) ในคอมพิวเตอร์ ด้วยโปรแกรม photoshop 4.01 เพื่อสะดวกต่อการปรับแต่งภาพ และกำหนดขนาดของงานให้ตรงกับความจริง เพื่อสะดวกในการแยกหน้าหนัก และขยายแบบร่าง ในช่วงแรกของการสร้างภาพร่าง ข้าพเจ้าได้นำเรื่องราวที่มีมาจัดองค์ประกอบเสียใหม่ โดยลำดับเรื่องราวและเหตุการณ์ แยกเป็นหมวดหมู่ ทั้งนี้เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจทำให้ขั้นตอนแรกของการร่างภาพ จะต้องคัดเลือกและหาโครงสร้างโดยรวมทั้งหมดของภาพเสียก่อน โดยใช้รูปทรงที่ต้องการแตกต่างกันออกไป เพื่อแทนลักษณะของการย้อนคิดถึงเรื่องราวในอดีต ผสมผสานให้เกิดความลงตัวให้ตรงกับความรู้สึกและอารมณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นจริงมีการตัดทอนเพิ่มเติม ในภาพร่างเพื่อให้ได้รูปทรงที่แปลกใหม่ บางครั้งก็นำภาพร่างที่ทำไว้แล้วมาทับซ้อนกันจนเกิดเป็นองค์ประกอบที่ต้องการแล้วจึงทำการลงเส้นและสี หน้าหนักพื้นหลัง แสงเงาตามที่ต้องการแล้วจึงนำมาเปรียบเทียบขั้นต่อขั้น เพื่อหาแนวทางในการสร้างสรรค์ใหม่ เมื่อได้ภาพร่างหลายชิ้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงจะนำไปขึ้นแบบจำลอง เพื่อนำไปขยายและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ต่อไป.

เทคนิควิธีการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ นิพนธ์ชุดนี้ ด้วยงานจิตรกรรมแนวนามธรรม (Abstracts Painting) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

เมื่อข้าพเจ้าได้เลือกแบบร่างที่ได้ตามต้องการแล้ว จึงได้จัดสรรวางตำแหน่งของภาพ แล้วจึงสร้างลักษณะของพื้นผิว(Texture)ที่มีความแตกต่างกันออกไปด้วยสีพลาสติกและกาวที่มีสัดส่วนเท่า ๆ กันอย่างเข้มข้น ซึ่งทำให้เกิดระดับของระนาบต่างกัน ใช้เกรียงขูดสีพลาสติกที่กำลังแห้งพอดีๆให้เป็นรูปทรงต่างๆตามแบบร่างจากนั้นในส่วนต่างๆของผลงานจึงระบายสีเพิ่มเติม โดยให้มีสีสัน นำหนักของรูปทรงตามต้องการ ซึ่งในบางส่วนอาจไม่จำเป็นต้องมีพื้นผิวเสมอไป จากนั้นจึงได้เขียนภาพโดยเริ่มจากโครงสร้างใหญ่รวมๆก่อน แล้วจึงเขียนในส่วนที่เป็นรายละเอียดและส่วนที่สำคัญๆของภาพ ซึ่งจะทำให้ภาพเกิดความสมบูรณ์ลงตัว

บทที่ 4

บทวิเคราะห์

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ในผลงานสร้างสรรค์

องค์ประกอบศิลป์ เป็นหลักในการนำเสนอผลงานศิลปะ มีหลักเกณฑ์ที่ช่วยให้การสร้างสรรค์ผลงานมีความโดดเด่นลงตัวเหมาะสมองค์ประกอบศิลป์ที่กล่าวมานี้คือ ทศนธาตุต่างๆ ซึ่งสามารถจำแนกได้ ดังนี้

- เส้น (Lines)

เส้นที่ใช้ส่วนใหญ่ในงานชุดนี้มีความสำคัญมาก ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นเส้นร่างอิสระ ใช้เส้นนำลายสายตา เป็นตัวกำหนด Plan ต่างๆ โครงสร้างใหญ่ๆ โดยรวม และยังใช้เส้นสร้างรูปทรงจังหวะต่างๆ ในภาพ ก่อให้เกิดระยะและมิติระหว่างกัน นอกจากนี้ เส้นในชุดนี้ยังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของโครงสร้างโดยรวมในภาพที่สามารถมองเห็น ซึ่งแสดงออกอย่างมีความหมาย ด้วยลักษณะทางกายภาพของเส้น (Physical Characteristics of Lines) เช่นขนาดของเส้นที่มีความแตกต่างกันออกไป ทิศทางของเส้นซึ่งแบ่งพื้นที่ว่างในภาพ และสร้างขอบเขตและความรู้สึกให้กับผู้ชม

- สี (Colour)

สีที่ใช้ในงานชุดนี้ มีลักษณะที่สดใสแสดงออกถึงความง่ายไม่ซับซ้อนในการเลือกใช้สี คล้ายกับการเลือกใช้สีเส้นของการวาดรูปเล่นในวัยเด็ก โดยมีสีดำช่วยกำหนดรูปร่าง รูปทรงต่างๆ มีการใช้สีที่ตัดกันเพื่อเน้นที่บางส่วนของภาพให้ดูเด่นชัดขึ้นหรือซ้อนทับกันไปมาในบริเวณอื่นของภาพ เช่นใช้สีแดงกับสีเขียวในขอบของรูปทรงสีขาว สีนํ้าเงินกับสีส้มในพื้นที่ว่างสีดำ สีที่ใช้ในงานชุดนี้มีคุณสมบัติที่ทำให้เกิดความกลมกลืนกันและแตกต่างกัน สามารถซับซ้อนให้เกิดจุดเด่นและรวมกันให้เกิดเป็นหน่วยเดียวกันได้ ช่วยสร้างความประทับใจแต่แรกเห็น บอกสัญลักษณ์ของวัตถุซึ่งเกิดจากประสบการณ์และภูมิหลัง เช่น สีแดงแทนไฟ สีเขียวแทนต้นไม้ เป็นต้น

- รูปทรง (Form)

รูปทรงที่ใช้ส่วนใหญ่เกิดจากการที่สีและเส้นมาบรรจบกันหรือระบายสีซ้อนทับกันไปมา จึงเกิดมวลปริมาตรเป็นรูปทรงต่างๆขึ้น มีลักษณะคล้ายรูปทรงอินทรีย์ (Organic Form) ให้ความรู้สึกที่สื่อถึงความสนุกสนานในวัยเด็ก โดยกำหนดโครงสร้างใหญ่ที่เป็นเนื้อหาของเรื่อง และมีรูปทรงย่อยๆที่เป็นเรื่องราวการแสดงออกถึง

เอกสารนี้เป็นความประทับใจลงในโครงสร้างใหญ่ๆเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พื้นผิว (Texture)

เทคนิคที่ใช้เป็นเทคนิคที่ทำให้เกิดพื้นผิวที่เป็นภาพลวงตา ในหน้าหนังสือที่พบในการออกแบบพื้นผิว จนได้พื้นผิวที่มีลักษณะแตกต่างกัน ระหว่าง Form และ Space โดยสร้างพื้นผิวที่ให้ความรู้สึกสัมผัสได้ (Tactile Value) ในการแสดงรายละเอียดต่างๆ ไม่ให้เกิดความรู้สึกซ้ำซาก

- พื้นที่ว่าง (Space)

ในผลงานจิตรกรรมนามธรรมของข้าพเจ้า มีการใช้พื้นที่ว่าง (Figure-Ground) ซึ่งก็คือคู่ของรูปทรงที่ขัดแย้งอย่างตรงกันข้าม มีบทบาทในการสร้างสรรค์ผลงานและสร้างเสริมรูปทรงอย่างมาก เป็นตัวแปรที่ทำให้เกิดจังหวะของการเคลื่อนไหวมาบรรจบกันของรูปทรงอินทรีย์ต่างๆ ในภาพ ดังนั้นองค์ประกอบงานจึงเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ระหว่างที่ว่างและรูปทรงในงาน

- น้ำหนัก (Volume)

แสดงค่าความอ่อนแก่ของภาพ ช่วยเน้นส่วนที่ต้องการแสดงออกให้มีความสำคัญมากยิ่งขึ้น น้ำหนักในรูปทรงแต่ละรูปทรงช่วยก่อให้เกิดมิติระหว่างกัน

- การจัดวางองค์ประกอบ (Composition)

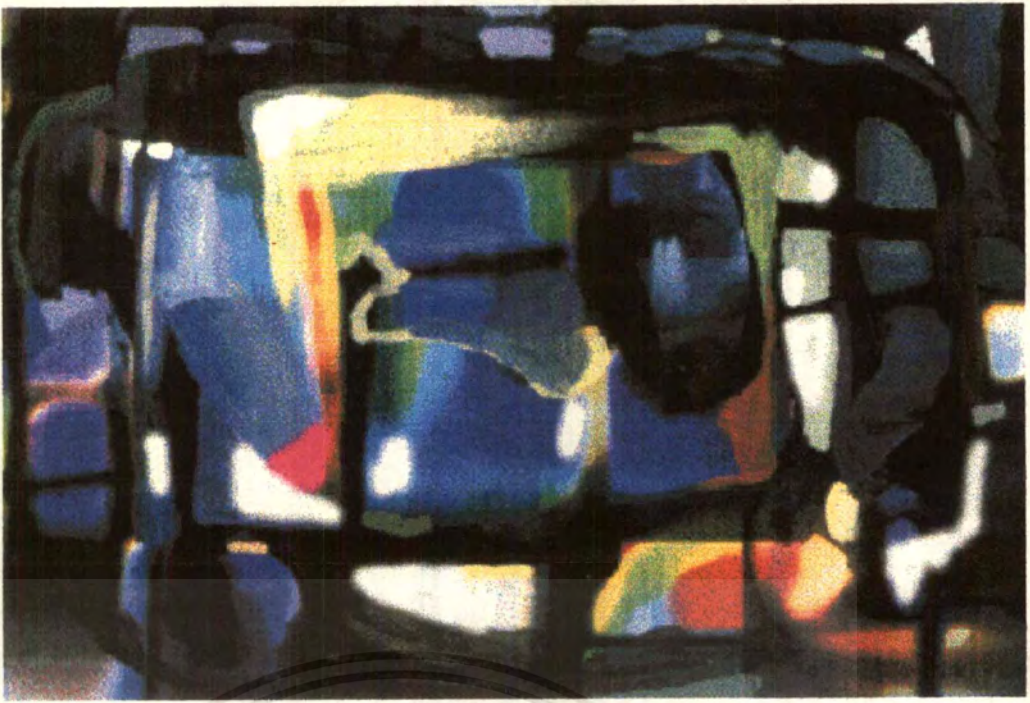
ในผลงานชุดนี้ มีลักษณะการจัดวางองค์ประกอบแบบดุลยภาพที่ไม่เหมือนกันทั้งสองด้าน หรือความสมดุลแบบอสมมาตร (Informal or Asymmetrical balance) ดุลยภาพชนิดนี้จะมีลักษณะทางซีกซ้ายและซีกขวาไม่เหมือนกัน แต่ทรงตัวอยู่ได้ เป็นการจัดวางแบบมีระยะและบริเวณว่าง (Spatial Balance) ให้ความรู้สึกที่มั่นคงไม่เปลี่ยนแปลง ด้วยรูปทรงที่เป็นกลุ่มก้อน จัดแบ่งเป็นกลุ่มเรื่องราวที่น่าสนใจ มีการเรียงลำดับก่อนหลัง มีน้ำหนักแสงและความตื้นลึกของระนาบ ใช้สีที่เป็นแม่สีที่สดใส

การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

การเริ่มต้นการวางแผนในการดำเนินการ เริ่มจากแนวความคิดสู่การลงมือปฏิบัติในขั้นตอนแรก โดยการทำแบบร่างขึ้นมาหลาย ๆ ชั้น แล้วจึงทำการคัดเลือกผลงานที่มีความเหมาะสมในทางองค์ประกอบ และสามารถนำไปขยายแบบร่างได้จริงจากวิธีการผลิตมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปนิพนธ์เหตุที่ได้ทำตามเหตุผลดังกล่าวเนื่องจากเกิดความต้องการที่จะทำให้ผลงานที่จะนำเสนอ นั้น มีการจัดวางองค์ประกอบอย่างลงตัวในแง่สุนทรียภาพ และเพื่อทราบถึงปัญหาคร่าว ๆ ในงานที่จะเกิดขึ้นรวมทั้งวัสดุที่ใช้เพื่อให้ได้ผลงานที่ลงตัวและตรงกับแนวความคิดมากที่สุด การทำแบบร่างในครั้งนี้มีทั้งหมด 4 ชุด โดยแต่ละชุดมีรายละเอียดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ชุดที่ 1

มีแบบร่างทั้งหมด 4 ชั้น แต่ละชั้นจะมีรูปแบบของแต่ละเรื่องราว มีองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกัน แต่มีรายละเอียด (Detail) ที่แตกต่างกันออกไป เพื่อหารูปทรงและระนาบในการจัดวางที่สมบูรณ์ที่สุด รวมทั้งตรงกับแนวความคิดของข้าพเจ้าด้วยในชุดนี้เมื่อคัดเลือกแบบร่างออกมาได้แล้ว 1 แบบจึงนำมาทำแบบจำลอง เพื่อต้องการพิจารณาถึงปัญหาและความลงตัวที่เกิดขึ้นในวัสดุจริงระหว่างระนาบ ที่ว่างและรูปทรงในงานคือแบบร่างที่ 4 โดยพิจารณาจากความลงตัวขององค์ประกอบซึ่งสมดุลย์กันระหว่างรูปทรงเส้น สี สันและที่ว่างและน้ำหนักระหว่างระนาบแต่ละระนาบ มีการวางอย่างพอเหมาะ น้ำหนักแสงเงาได้จังหวะและระยะตามที่ต้องการ

ภาพที่ 1
แบบร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 2
แบบร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3
แบบร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 4
แบบร่างชุดที่ 1 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดที่ 2

แบบร่างในชุดที่ 2 นี้มีทั้งหมด 4 ชั้น แบบร่างที่นำมาสร้างเป็นผลงานจริง คือแบบร่างชั้นที่ 3 โดยใช้โครงสร้างที่เป็นแนวนอนเช่นเดิม ชับซ้อนแต่มีการจัดลำดับของการซ้อนทับของสีมากกว่าชุดแรกๆ กระจายส่วนที่เป็นเรื่องราวและเนื้อหาออกไปทั่ว เพื่อแสดงส่วนที่เป็นน้ำหนัก เส้น สีแสดงความรู้สึกที่เป็นปัจจุบัน เพิ่มรายละเอียดส่วนที่เป็นเนื้อหามากขึ้น เนื่องจากในชุดแรกนั้นมีการจัดวางระยะห่างจากฟอร์มมากเกินไปผนวกกับการจัดองค์ประกอบทำให้งานในชุดที่ 2 นี้ดูน่าสนใจมากขึ้นและแตกต่างในเรื่องเส้น รูปทรง สีไปจากชุดที่ 1

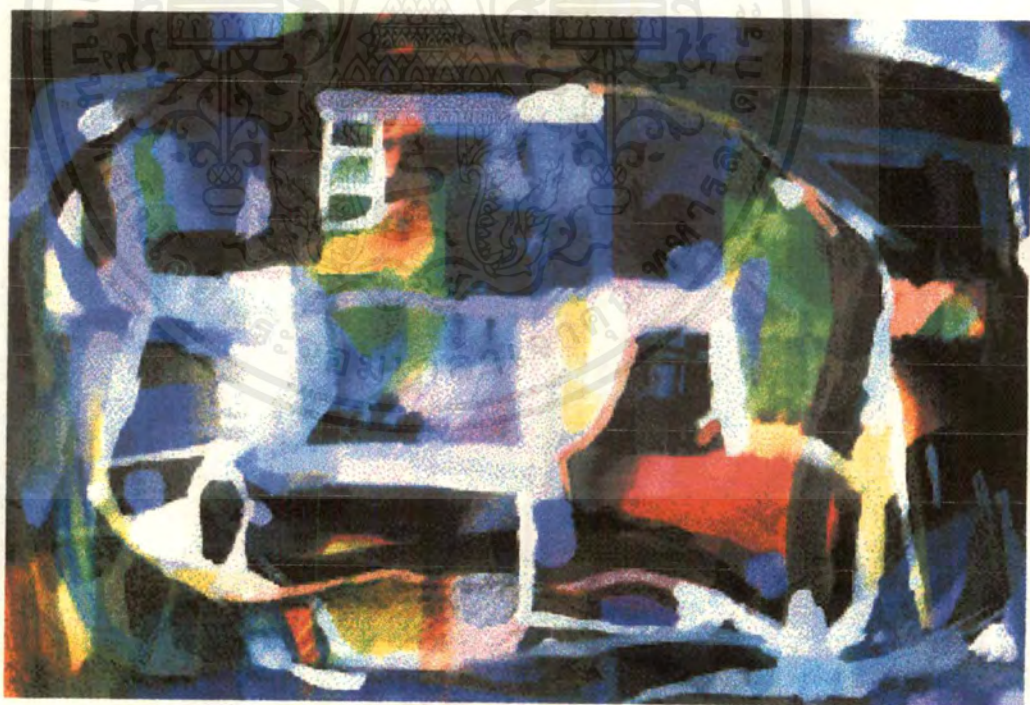

ภาพที่ 5

แบบร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 1

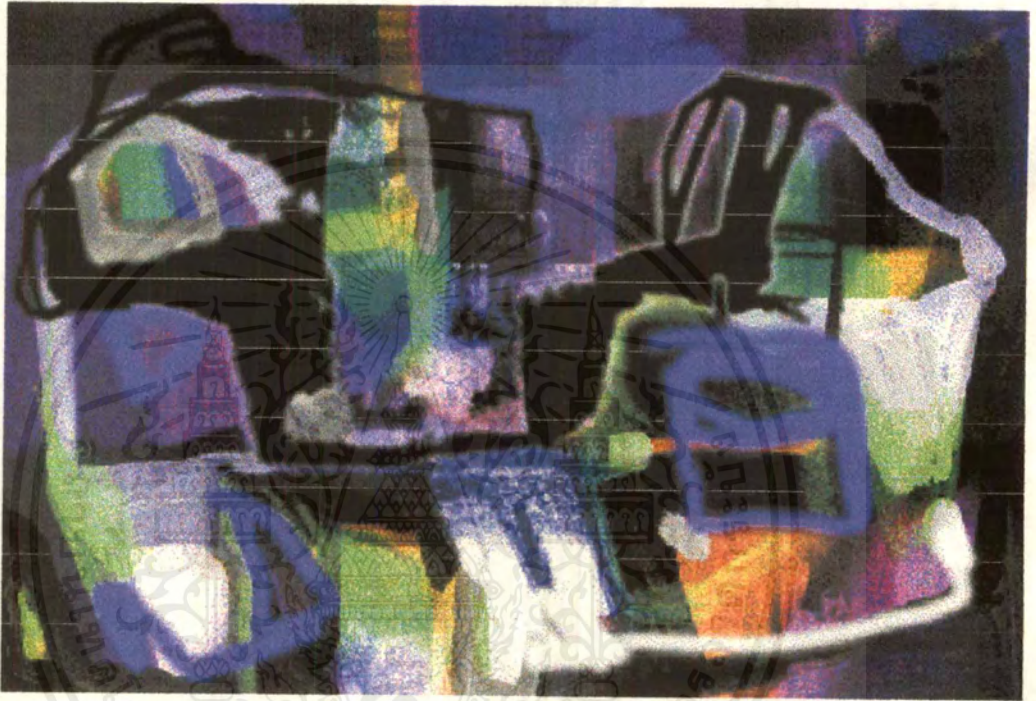

ภาพที่ 6
แบบร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 7
แบบร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8
แบบร่างชุดที่ 2 ชั้นที่ 2

ชุดที่ 3

แบบร่างในชุดที่ 3 นี้มีทั้งหมด 7 ชิ้น โดยในชุดนี้มีการพัฒนาในส่วนของฟอร์ม และการจัดวางรูปทรงต่างๆมากขึ้น กล่าวคือการใช้รูปทรงอิสระจากจินตนาการผนวกกับความทรงจำที่แปลกออกไป แดกออกเป็นส่วยย่อยๆ ผลักระยะด้วยน้ำหนักและแสงเงามากขึ้น และใช้พื้นที่ว่าง(space)เข้ามามีส่วนในงานมากขึ้น ใช้น้ำหนักซ้อนทับกับกันไปมาให้เกิดเป็นมิติมีระยะหน้าและระยะหลังโดยยังคงโครงสร้างส่วนใหญ่ที่เป็นรูปสัตว์ต่างๆไว้ เพิ่มส่วนที่เป็นสีสันในโทนร้อนมากขึ้นแสดงออกถึงความสนุกสนานในการใช้รูปทรง ทิศทางของเส้น แบบร่างที่เลือกมาในชุดที่ 3 นี้ คือ ชิ้นที่ 5

ภาพที่ 9

แบบร่างชุดที่ 3 ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 10
แบบร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 11
แบบร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

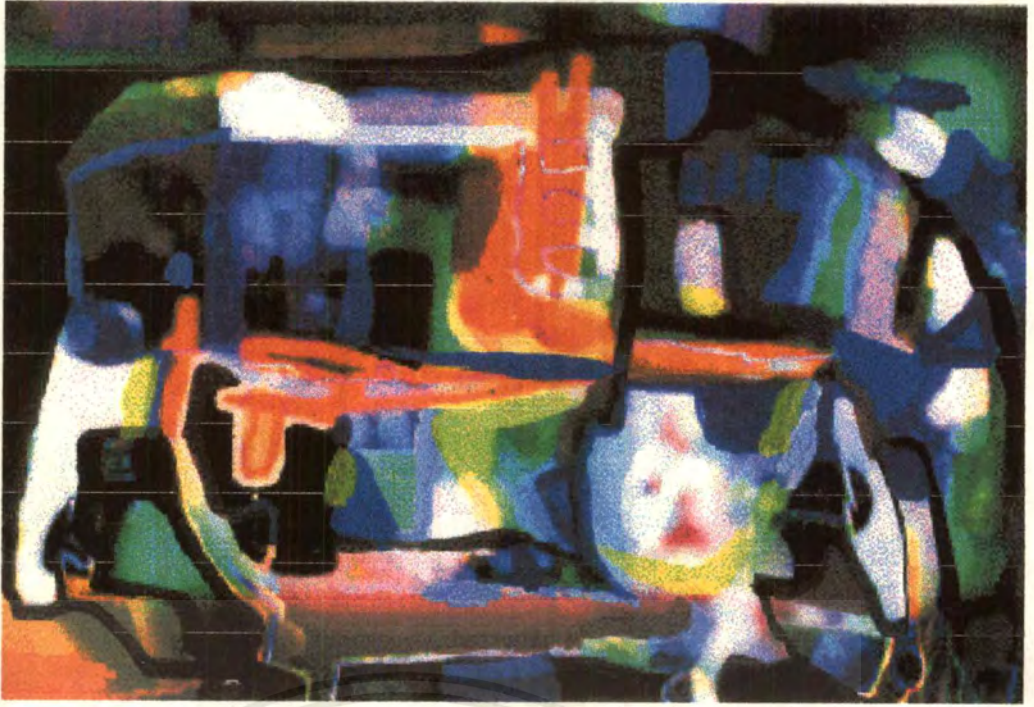

ภาพที่ 12
แบบร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 13
แบบร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 14
แบบร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 6

ภาพที่ 15
แบบร่างชุดที่ 3 ชั้นที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดที่ 4

เป็นการพัฒนาต่อจากชุดที่ 3 โดยในชุดนี้จะเป็นการใช้สีเส้นจากสีเดิมเป็นเส้นแบ่งระนาบหรือนำสายตา มาเป็นหลักการจัดวางองค์ประกอบที่สำคัญโดยกะระยะและน้ำหนักให้เกิดความสมดุลซึ่งกันและกัน แต่ไม่สมมาตร (Asummetrical balance) เป็นการจัดวางโดยไม่ยึดบริเวณเส้นผ่าศูนย์กลางเช่นชุดที่ผ่านมา ในชุดนี้ข้าพเจ้าได้เลือกชั้นที่ 4 นำมาทำเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ เนื่องจากการจัดวางน้ำหนักของเพลนสีต่างๆได้ดี และเส้นสีสามารถถ่ายทอดและนำสายตาจากระนาบหนึ่งไปอีกระนาบหนึ่งได้ด้วย มีการใช้เทคนิคการทำพื้นผิว (Texture) ที่แปลกตาออกไป ช่วยสร้างน้ำหนักและระดับของระนาบต่างๆ มีสีเส้นที่สดใสมากขึ้น

ภาพที่ 16
แบบร่างชุดที่ 4 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 17
แบบร่างชุดที่ 4 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 18
แบบร่างชุดที่ 4 ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 19
แบบร่างชุดที่ 4 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 20
แบบร่างชุดที่ 4 ชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาหรือละต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 22
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23
ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 24
ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลของการสร้างสรรค์

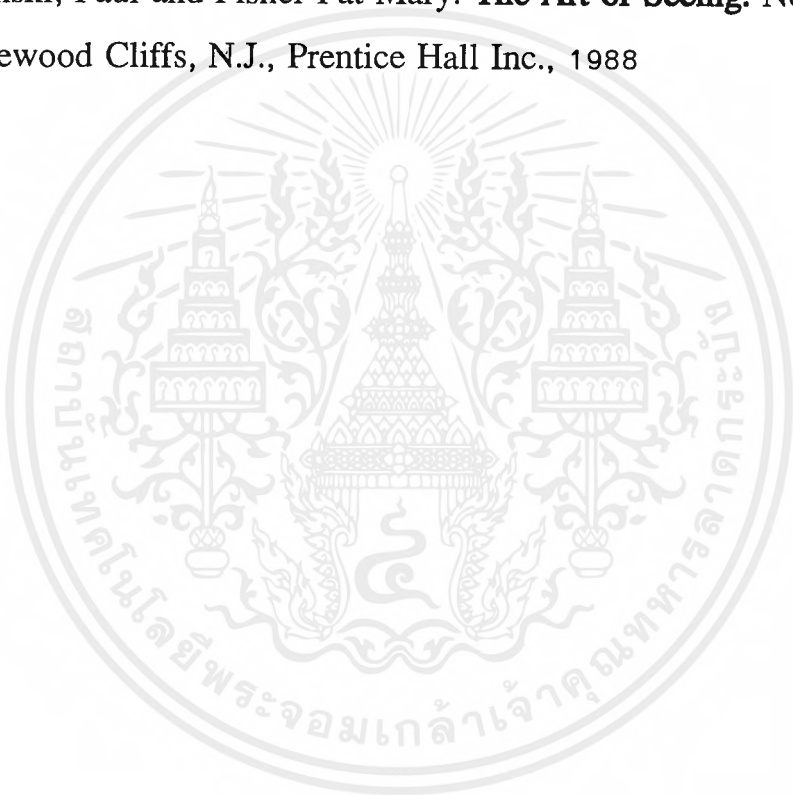
ศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นผลงานที่แสดงถึงความประทับใจและความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มีต่อเรื่องราวในอดีตของข้าพเจ้า โดยผ่านมุมมอง ประสบการณ์ ความรู้สึกนึกคิดที่เป็นเวลาปัจจุบัน โดยใช้รูปแบบของจิตรกรรมแบบนามธรรมเข้ามาถ่ายทอดแนวความคิดของข้าพเจ้า ทำให้เกิดความรู้สึกใหม่ในงานศิลปะที่สามารถเชื่อมโยงเวลาในส่วนต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน ทั้งยังสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างชีวิตแต่ละช่วงของเวลาที่ไม่มีความจบสิ้น เช่นเดียวกับงานศิลปะที่ไม่มีวันสูญสลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- ชินษฐา วิเศษสาทร,รศ. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2540
- สุชา จันทรเกษม. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2533
- สุชาติ เกาทอง. **หลักการทัศนศิลป์**. กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์, 2536
- Read, Herbert. **The Meaning of Art**. London : Penbuin Book, Ltd.,1931
- Zelanski, Paul and Fisher Pat Mary. **The Art of Seeing**. New York :
Englewood Cliffs, N.J., Prentice Hall Inc., 1988

ประวัติ

ชื่อ นางสาวภัทวิภา โปะทะยะ
เกิด 8 มิถุนายน 2521
สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร
การศึกษา โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย
โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้